

[Udenrigsministeren.]

Lejligheden til at understrege den Tilfredshed, som jeg tror er almindelig her i Tinget og i Befolkningen, med, at dette Besøg i de tre Lande har formet sig som et Udtryk for den Samstemning, der paa saa mange Omraader bestaar mellem det engelske Folk og de nordiske Folk, og navnlig den Samfølelse, der bestaar med Hensyn til Bestræbelserne for at gennemføre en international Forsoningspolitik; den internationale Forsoningspolitik, af hvis lykkelige Udfald den bestaaende Kulturverdens Fremtid er afhængig.

Finansministeren (H. P. Hansen).

Skønt det var forholdsvis blide Toner, der lød fra Venstres Ordfører, hvad Finanserne angaar, finder jeg alligevel Anledning til at gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem Hr. Pinholt skønnede, at den socialdemokratiske Presse havde været alt for rosende i sin Omtale af Statsregnskabet og Finanslovsforslaget. Ja, der kan jo altid strides om, hvorvidt der roses for meget eller for lidt, men det ærede Medlem bør erindre, at de Artikler, der er fremkommet i den socialdemokratiske Presse angaaende Statsregnskabet og Finanslovsforslaget, er fremkommet som Svar paa de voldsomme Angreb, der fandtes i Venstres og de Konservatives Blade. Der er ingen, der forlanger, at den konservative Presse eller Venstres Presse skal rose Regeringen eller rose de Forslag, den fremsætter, men man spørger uvilkaarligt: Hvad er Hensigten med de voldsomme Angreb, som har fundet Sted i Pressen, med Udtalelser som „dundrende Underskud“, „Brandskatning“, som det ærede Medlem jo egentlig syntes var et fortrinligt Ord, „pyntede Overskud“ o. s. v.? Hvad er Hensigten dermed? Noget rimeligt Grundlag er der ikke derfor. Til Bedring af Statens finansielle Forhold kan den Slags Angreb absolut ikke hjælpe. Man maa gaa ud fra, at Formaalet kun er at forberede Stemningen med et kommende Valg for Øje. Der har jo ogsaa i enkelte Venstreblade lydt Udtalelser om, at nu var der kun eet Spørgsmaal, som betød noget, og det var det at fjerne denne Regering og det Flertal, som slutter sig til denne Regering.

Men naar man ser paa den Kritik, der er fremkommet, maa man alligevel spørge: Hvad er saa Sandheden i denne Sag? I de forløbne 5 Aar har der været et Driftsoverskud paa 29 Mill. Kr., og selv om det ærede Medlem Hr. Pinholt nu vil sige, at det er kunstigt opstillet, og for vistnok syvog-

tyvende Gang vender tilbage til de 12—13 Mill. Kr., der i Aaret 1931—32 blev anvendt til Dækning af et Kurstab, vil jeg sige, at det forandrer ikke Billedet. Ved Realisationen af Dollarlaanene har man i sin Tid opnaaet en Valutagevinst, hvoraf der ultimo 1931—32 var til Rest 13,3 Mill. Kr., Gevinsten blev i sin Tid taget til Indtægt paa § 26 og paa Statens Status opført som udenlandsk Gæld. Det havde maaske været klogere, om man havde optaget Gevinsten paa Statsgældskontorets Mellemregningskonto, thi saa vilde det ærede Medlem Hr. Pinholt ikke have haft mindste Grundlag for sin Kritik. Dette Grundlag er jo i øvrigt yderst spinkelt, idet det ærede Medlem selv erkender, at det altid kan være omtvisteligt, hvorledes en Kursgevinst skal beregnes. Naar man til Forrentning og Amortisation af udenlandsk Gæld skal købe fremmed Valuta til Overkurs, er det dog det mest naturlige at føre denne Overkurs til Udgift paa § 26, saa længe man paa Statens Status har staaende en Valutagevinst. Jeg kan forstaa, det kan virke noget desorienterende, at denne Postering har den Virkning, at Gælden samtidig nedbringes, men det har sin Aarsag i, at den Gevinst, som nu forsvinder, er bogført som Statsgæld. Selv om det ærede Medlem Hr. Pinholt gør sig alle mulige Anstrengelser for at eliminere dette Driftsoverskud, formaar han det ikke.

Men saa er der Statsgælden. Ved at tage indeværende Aar med kommer det ærede Medlem Hr. Pinholt til det Resultat, at ved Udgangen af 1934—35 vil Statsgælden være forøget med ca. 70 Mill. Kr. i Forhold til, hvad den var den 1. April 1929. Ja, det er meget muligt. Vi har heller aldrig søgt at bestride, at i en Tid som denne kan det blive nødvendigt at lade Statsgælden stige. Jeg henleder imidlertid det ærede Medlems Opmærksomhed paa den Tale, som hans Partifælle, den anden Ordfører for Venstre, det ærede Medlem Hr. Brorsen holdt. I en Krisetid maa der ofres, sagde han. Jeg synes, det var meget interessant, hvad det ærede Medlem Hr. Brorsen fortalte om, hvad han havde oplevet paa sin Udenlandsrejse, at i Grækenland, som jo ikke er saa overordentlig stort et Land, havde man ofret 2 Milliarder danske Kroner til forskellige Formaal — altsaa har man formodentlig øget Statsgælden dernede med 2 Milliarder Kroner. Se, det er jo et Tal, der betyder noget helt andet end de Smaatterier, man kan møde op med herhjemme, selv om det ærede Medlem Hr. Pinholt gør sig alle mulige Anstrengelser. Det er ogsaa meget interessant, at de Henvisninger til